

Udržitelnost versus byrokracie

Foto: archiv Meffert ČR

Ondřej Svačina,
CEO Meffert ČR

Zelené a čisté technologie jsou ve stavebnictví jednoznačné trendy. Pokud to lze, proč bychom tímto směrem nešli? Může to pomoci nejen planetě, ale i oboru. Rozdělit bych to celé ale do několika částí. Začneme tím, v jakých podmínkách se produkt vyrábí. Zda jsou již továrny koncipovány tak, aby byly co nejméně škodlivé k životnímu prostředí a měly i co nejnižší energetickou náročnost, například FTV panely na skladech a výrobnách. Většina našich výroben je již takto mnoho let koncipovaných a je to právě ten první krok. Pak je tu produkt jako takový. Kupříkladu obaly. Jako jedni z prvních výrobců barev a omítek jsme začali dodávat naše produkty v plně recyklovatelných obalech, což je zřejmý důkaz ekologické šetrnosti. Většina našich produktů se také již obejde bez použití jakýchkoliv konzervantů. Větší část produkce v oblasti laků a lazur se postupně překlápá na vodu ředitelné barvy, a to bez vlivu na životnost či kvalitu nátěru, spíše naopak. Jen je

potřeba se zbavit myšlenky, že vůně ředidla znamená kvalitu. Tato doba je již za námi. Díky takto nastavené produkci disponujeme mnohými významnými certifikáty ekologicky šetrných a zdravotně nezávadných produktů, jako je například Modrý anděl. Motiv toho všeho, krom šetrnosti a ohleduplnosti k životnímu prostředí, je dán trhem – mnoho aktuálních developerských projektů, hlavně se zahraničními investory, je pod BREEAM nebo LEED certifikáty, které jsou znakem ekologicky šetrné stavby. Na ty by měly být dodávány právě takové produkty, které jsem zmínil. Toto všechno jsou věci přispívající k vývoji produktu, ochraně přírody i našeho zdraví. Dávají smysl. Třetí část ale smysl nedává. Je jí velmi složitá a drahá byrokracie s tím vším spojená. Vždy vidím sílu v jednoduchosti. Zde ale chybí. A s ní také konzistentnost. Bohužel, to je ta negativní rovina našich snah o udržitelný přístup (nejen) ve stavebnictví. ■

Náhradní plnění: povinnost, která může firmám dávat ekonomický smysl

Foto: archiv Juha

Eva Juhová,
provozní ředitelka Juha –
skupina chráněných dílen
a sociálních podniků

Povinnost zaměstnávat osoby se zdravotním postižením je součástí českého pracovního práva již řadu let. V podnikatelské praxi je však často vnímána především jako administrativní zátěž nebo další náklad, který je nutné formálně splnit. Přitom zákonný rámec dává zaměstnavatelům možnost volby – a s ní i prostor přistupovat k této povinnosti strategicky a s ohledem na ekonomickou racionalitu. Pokud firma osoby se zdravotním postižením přímo nezaměstnává, může si zvolit mezi odvodem do státního rozpočtu nebo využitím náhradního plnění, tedy odběrem výrobků a služeb od zaměstnavatelů na chráněném trhu práce. Rozdíl mezi oběma variantami je z pohledu podnikání zásadní. Zatímco odvod představuje neproduktivní výdaj bez vazby na chod firmy, náhradní plnění umožňuje proměnit povinnost v běžný obchodní vztah. Firmy v tomto režimu nenakupují „něco navíc“, ale služby a produkty, které přirozeně potřebují – od úklidu, logis-

tiky a balících prací přes administrativu a tisk až po IT služby, lehkou výrobu či kompletace. Finanční prostředky tak zůstávají v ekonomickém oběhu, podporují dodavatelské řetězce a mají přímý dopad na efektivitu provozu. Význam náhradního plnění však přesahuje hranice jednotlivých firem. Podpora chráněného trhu práce přispívá k vyšší zaměstnanosti osob se zdravotním postižením, snižuje dlouhodobé náklady státu a posiluje sociální stabilitu regionů. Chráněné dílny a sociální podniky dnes přitom vystupují jako profesionální partneři schopní garantovat kvalitu, spolehlivost i flexibilitu. V kontextu odpovědného podnikání, ESG a udržitelného rozvoje představuje náhradní plnění nástroj, který propojuje ekonomické zájmy firem s veřejným přínosem. Zároveň podporuje konkurenceschopnost regionu tím, že udržuje prostředky v místní ekonomice a posiluje spolupráci mezi podnikatelskou, veřejnou a sociální sférou. Právě taková řešení jsou základem dlouhodobě silných a odolných regionů. ■

Americká politika MFN. Co znamená pro inovace v Česku a jak reagovat?

Evropa vstupuje do období, kdy se zásadně proměňuje prostředí pro inovace i dostupnost moderní léčby. Nejde přitom jen o vnitřní debatu, jak nastavit udržitelný systém podpory výzkumu, cenotvorby léčiv a úhradová rozhodnutí. Do hry vstupuje i silný vnější faktor ze Spojených států, který

dosavadní rovnováhu výrazně narušuje. Tímto faktorem je koncept Most Favoured Nation (MFN). Spočívá v tom, že ceny léčiv v USA se nově odvozují od nejnižších cen v zahraničí. Referenční koš přitom zahrnuje i vyspělé evropské země včetně České republiky. To znamená, že rozhodování o cenách v Ev-